

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 10 Iunie st. v.

La hotarele orientale ale monarhiei austro-ungare se petrec de un timp încoace lucruri, care pentru nimeni nu pot fi indiferente, ba din ce în ce mai deapropo, ni-se par tot mai potrivite de a conturba pacea și liniștea popoarelor din această monarhie și de a primejdi pacea europeană, pentru care atâta s'a lucrat și s'a făcut în timpul celor din urmă vre-o câțiva ani.

Din momentul când regele Milan a abdicat dela tronul Sârbiei, au urmat pentru monarhia noastră un șir de eșecuri, care din care mai superăcioase și mai hotărâtoare în ce privește relațiile noastre cu regatul vecin al Sârbiei.

Însuși actul abdicățiunii regelui Milan și instituirea actualei regente a trebuit să se privească de un fel de tradare față cu monarhia noastră, ai cărei factori normativi ținneau foarte mult, poate mai mult decât trebuia la sinceritatea și lealitatea lui Milan și a guvernului său.

Au urmat scandalurile provocate de Garașanin și progresiștii lui, deosebitele manifestațiuni dușmănoase ale poporului sârbesc în contra Austro-Ungariei și în sfârșit cunoscuta proclamațiune către poporul din Bosnia și Herțegovina.

Și în mijlocul tuturor acestor evenimente s'a ivit ca un fel de advertisement toastul Țarului pentru principele Nichita din Montenegro.

Toate aceste împreună au neliștit în mare măsură atât pe diplomații monarhiei noastre, cât și pe diplomații statelor aliate, ceea ce s'a și manifestat prin serioșitatea, cu care presa indigenă și cea străină a tractat și tractează încă și astăzi aceste evenimente.

E preste tot greu a te pronunța în privința cauzelor ce au produs această stare de lucruri și e mai ales greu a-ți exprima părerea în ceea ce privește modalitățile ieșirii din acest impas și din această încurcătură, care, o repetăm, poate să aibă foarte în curând cele mai incalculabile consecințe.

Cu toate acestea, dacă vom arunca o mică privire asupra politicii ce oficiul nostru de externe și în parte și Germania au urmărit-o față cu statele din Balcani și în special față cu tinerul regat al Sârbiei, trebuie să primim convingerea, că diplomația acestor două imperii s'au prea încreșt în stările din Sârbia și a dat în sfârșit prea mare importanță unui partid, care nu avea nici o aderență în țeară, ba care s'a

făcut chiar urgisit înaintea poporului sârbesc prin pronunțatul seu filomaghiarism.

Influența neînțeleasă a șovinștilor maghiari asupra politicii noastre externe a adus lucrul acolo, încât așa numiții progresiști erau priviți de purtătorii intereselor austro-ungare în Sârbia.

Și această înșiruire în nise oameni discreditati în launtru și în afară nu a încetat nici după-ce ei erau excluși dela conducerea afacerilor și reduși la un număr cu mult mai puțin, decât s'li-se fi putut atribui măcar numele de partid.

Mai mult, se părea că partidul radical, cel mai puternic și mai popular partid în Sârbia, partidul care se afla la cârma statului, nu se bucura de încrederea și simpatia celor reclamanți înțelegerea bunelor noastre relațiuni cu regatul vecin.

În felul acesta opintirile Rusiei au fost încoronate de succes și politica sârbescă, încetul cu încetul, a ajuns în apele Rusiei; guvernul sârbesc a adus în țeară pe metropolitul Mihail și l'a restituit în postul seu, de care timp de nouă ani a fost lipsit.

Nu e deci mirare, dacă agitațiunea antiaustriacă, spriginită în tăcere decătră însuși guvernul sârbesc, ia dimensiuni din ce în ce mai mari și amenință a conturba și liniștea internă a imperiului nostru prin sumutarea populațiunii din provinciile ocupate.

Rusia exploatează situația, și se pare că acum e aproape de nodul în papură, pe care îl caută de atâta amar de timp.

Va atrăna mult dela prudența, cu care diplomația noastră se va nisa la aplanarea lucrurilor, și suntem siguri, că oficiul nostru de externe va să se lapede de preocupățiuni și va ține calea care singură e potrivită de a feri pacea generală de primejdia ce o amenință.

În curând se vor întruni delegațiunile austro-ungare în Viena.

Și din declarațiunile ce se vor face acolo cu privire la cestiunea orientală vom afla de sigur, dacă temerile noastre sunt ori nu întemeiate.

La toată întâmplarea, ni-ar păre bine să ni-se dică, că de astădată am fost prea pesimiști, și aceasta în interesul popoarelor din monarhie, care vor să se desvoalte în pace și să fie scutite de calamitățile unui război.

Crisa României.

III.

Domnul A. Beldiman are meritul netăgăduit a fi tras vârlu pentru publicul mare de pe misterioasa răscăală a sătenilor din România, întemplată în primăvara anului trecut. În broșura sa apărută acum de curând*, domnul A. Beldiman aduce atâtea dovezi zdrobitoare despre natura politică a acestei răscăle, încât nici un om nepreocupat nu se mai poate îndoi despre acest fapt. Răscăala sătenilor astfel privită devine pentru România un eveniment politic de cea mai mare importanță, ear' nouă ne oferă o mulțime de momente prețioase, pentru de a judeca după cuviință crisa, în care se află România.

Domnul A. Beldiman argumentează cu acte și fapte, care nu pot fi bănuite din nici un punct de vedere. El se folosește de scrierile aduse despre răscăala prin „Monitorul Oficial“, prin diarele care erau inspirate de cercurile guvernamentale, prin rapoartele comandantilor de trupe, care aveau misiunea a potoli răscăala, prin cerculare confidențiale ale ministrilor către procurorii generali și prefecții județelor răscălate, prin vorbirile ministrilor în cameră, prin actele proceselor, și în fine de intuițiunile proprii. În privința aceasta dl. A. Beldiman a cules datele trebuincioase cu atâta îngrijire, încât nici despre un singur lucru citat de autor, cetitorul nu poate rămâne la îndoială, dacă el s'a petrecut în faptă sau nu. Domnul A. Beldiman a fost pe timpul răscălei sătenilor ministru plenipotențiar la Sofia, ear' însurecțiunea bulgară în Bulgaria s'a petrecut sub ochii domnului Beldiman. Vu să dică dl Beldiman era bărbatul competent de a scrie în cunoștință de cauză despre materii de însurecțiuni, mai ales când aceste erau puse la cale de „sfânta Rusie“.

Înainte de toate dl Beldiman constată, că nu foamea, nici miseria, preste tot nu motive agrare au îndemnat pe săteni la răscăală. Mai toate comunele răscălate nu erau sărace, unele chiar din cele mai bogate, chiar „Monitorul Oficial“ recunoaște aceasta, dicând:

„Liniștea se face cu atât mai repede, cu cât miseria nu este motivul mișcării, după-cum au exploatat-o unii oameni politici. Sânt părți din România, unde de sigur țara

*) A. Beldiman: O crimă de stat. Răscăala sătenilor din primăvara anului 1888. Cu o cartă specială a regiunilor răscălate. Bucuresci, tipografia Carol Göbl. 1889.

„nu e mult mai lipsit decât locuitorii din „Afumați, din Ferbinți, din Chirnogi, din „Dudesci“, — tot sate puternice și bogate, — și care cu toate acestea nu s'au agitat un moment. Tot asemenea din punctele Dâmboviței, unde s'a semnalat oare-care „ferbere, precum Ghergani, Bonga, Brăiloi, „Cojașca, comandantii militari raportează, că „locuitorii au hrană în abundență“.

Domnul căpitan Negrescu, unul din oficerii însărcinați cu restabilirea ordinii, scrie în raportul seu către comandantul corpului al doilea de armată:

„... când comparez viața țăranului din „județul Ilfov“) cu aceea din județul Roman,“) găsesc că țăranul din Ilfov este „fericit prelungă cel din Roman, considerând bogăția relativă din unul și altul“.

Di colonel I. Lahovary, asemenea unul din oficerii însărcinați cu restabilirea ordinii, dică despre starea materială a sătenilor răscălați din regiunea dela Călărași următoarele:

„Trecând la cererile materiale, trebuie să „înălțurăm cu desăvârșire cererea „pentru lipsa de porumb; această lipsă „nu există în județ decât, cum spuneau chiar „sătenii, pentru aceia, care nu au nici-odată“.

Asemenia este constatată, că în unele locuri, unde țăranii sânt în mare parte cultivatori de tutun, cu toate-că acestia au primit dela regia monopolului puțin înaintea răscăleului prețul ultimei recolte, totuși s'au răscălat.

Mai departe constată dl Beldiman, că mișcarea era pusă la cale prin instigatori străini în mod uniform cu planul, că mii de săteni răscălați din vecinătatea Bucurescilor și întăriți încă prin acei din localitățile mai îndepărtate, trebuiau să năvălească în bande mari și numeroase asupra capitalei și să continue aci opera de distrugere și de devastare începută prin comunele rurale.

Din numeroasele dovezi interesante ce le aduce dl Beldiman pentru întărirea acestei constatări, cităm numai cuvintele dlui ministru-preșident T. Rosetti și ale ministrului de justiție A. Marghiloman, — martori destul de clasici. Într-o cerculară confidențială adresată prefecților din județele răscălate, domnul ministru-preșident al României dică:

„Primesc informațiuni precise, că prin „mai multe sate s'ar fi stabilit, sub pretextul „exercitării meseriilor de lemnari, zidari etc., „persoane suspecte, care îndeamnă „poporațiunea la răscăală.“

*) Tot comune răscălate.
**) District răscălat.
***) District în Moldova neturburat prin răscăală.

Ear' ministrul de justiție, — tot într-o circulară confidențială adresată primilor procurori ai județelor răscălate dică următoarele:

„Încep a fi indicii serioase, că răscăala țăranilor în Ilfov, Prahova și Ialomița, „nu este spontană și că dinsa izbucnesc în „urma unor instigațiuni culpabile. „Pertutindenii răscălați are aceeași lozincă... „Este imposibil de a se explica numai prin „contagiune această uniformitate a reven-„dicațiunilor și această identitate a procedurilor... S'a semnalat prin comunele care „s'au răscălat, trecerea de agenți provocatori... Făcându-se chiar partea exagerațiunilor, nu se poate ca să fie aci nodul „rafacerii.“

Afară de aceste dl Beldiman reproduce în tot cuprinsul lor două procese verbale interesante. Unul luat la satul bulgar Vetren de subprefectul bulgar al plasei Silistria cu trei țărani refugiați din satul român Cioacănesci, altul luat de judele de instrucțiune al tribunalului Ilfov la penitenciarul Văcăresci cu câțiva țărani răscălați și arestați. În ambele aceste procese verbale se numesc unii din agenții provocatori și se descopere în detalii modul instigațiunii lor. Dealtcum dl Beldiman aduce și o mulțime de citate din rapoartele oficiale ale oficerilor superiori însărcinați cu restabilirea ordinii, care citate dovedesc pe deplin urmele agenților provocatori prin satele răscălate.

Așa discută presa guvernamentală!

Sub titlul „Pasivitate săsească și românească“ aflăm în „Kolozsvár“ de ieri un articol, care chiar și pentru un diar subvenționat din fondul de dispozițiuni este fără părechie în obrăsnicie și sfidează a adevărului și a bunei cuvințe. Reproducăm acel articol în traducere verbală:

„Cestiunea pasivității a pășit ear' în primul plan.

„Nu în opinia publică maghiară, nu în presa maghiară, ci la aceia, care s'au răscălat în labirintul politicii de sine stătătoare a pasivității. La noi cestiunea a fost pentru totdeauna luată dela ordinea țăile. Acolo o mai discută, ar voi să-i mai motiveze dreptul de existență, dar' nu pot.

„Sași sânt acum oameni nespuse de plăcuți înaintea celor două fi române. Cum nu, când lupta poporului român în trecut mai mult a fost îndreptată contra supremației săsești decât a celei maghiare, (?) Sasul nici-când n'a ținut pe Român de om înțreg. Totdeauna l'a folosit de elefant. Totdeauna pe el l'a trimis la necaz, din untura

FOITA „TRIBUNEI“.

O seară în Brustureni.

— Schiță dela țeară —

de

Mugur.

(Urmare.)

Într'aceea asfințise soarele și începuse binișor a insera.

Lângă pridvor în curte erau doi frângari umbroși, sub care se afla o masă de scânduri neghileute cu picioare de pocumbi împlântați în pământ. De două părți ale mesei erau mese făcute tot în chipul acesta primitiv din câte o scândură și patru pocumbi.

Aici ședeau vara slugile și lucrătorii lui Porfirie la cină, după-ce veniau dela lucrul câmpului.

Precând ieșirăm noi în pridvor, ședea la această masă meșterul de lemn ce-l vădusem la sosire și ficiorul dela căruța mea.

Nu mult după aceea veniră și slugile notarului cu plugul dela „drusăit.“

După-ce desprinseră boii în mijlocul curții, lăsându-i legați la tănjele, puseră din gură câte o sarcină de costreie de juguri. Vițele obosite și flămânde începură a aduna cu lăcomie nutrețul verde și dulce, precând ficiorii se așezară și ei încet și pe indelete la masa de sub frăgar.

Cel mai bătrân, Zachiu, sluga cea mare a notarului, era un ficior mai în vîrstă, mic de statură și spânatec. Deși se vedea că este

obosit, față fi era zimbitoare, și de câte-ori careva dintre ceialalți dicăa câte o vorbă remarcabilă sau i-se adresa lui cu vre-un cuvânt, el lua notiță printr'un scurt și zimbitor „Hă!“

Aceasta era sau răspuns, sau aprobare, sau admirațiune, după-cum se potrivira.

Al doilea, Ispas, sluga cea mică, era un băiețandru ca de 17 ani, oacheș și suleget, dar' cam stricat de vîrsat. El era îmbrăcat cu cioareci strimți de pânză, ear' preste că-mașa deschisă la piept avea încinsă destrăbălat o curea îngustă și ținută cu bumbi galbini de cositor. În cap ținua o pălărie cu părății sufalcați la vale, sub care se clătina capul de povara celor doi cănaci roșii și un buchet mare de ghiorghele dinainte și o sarcină de pene negre sclipicioase de cocoș dinapoi pe pălărie.

Ispas se răzîmă cu cotele pe masă, față în față cu Potae, și asculta șiret și cu băgare de seamă la vorbele acestuia. Dar' el nu lua parte la poveste decât cu câte un: „Vai soarele meu!“ pe care îl dicăa scuturând capul și svirlind pălăria în ceață, de câte-ori Potae spunea câte una, care îi părea lui mai cu meșteșug.

Nu preste mult ieși Măriuța la ei cu un blid mare de furtură, ear' Susana schiopăta după ea, subsoară cu o pâne neagră, într'o mână cu vre-o șese linguri de lemn și în cealaltă cu un cănceu verde cu rachiu.

Când se iviră fetele în treptele pridvorului, Potae își luă pălăria din cap și o puse sub masă. Un lucru, pe care ceialalți nu-l făcuseră.

După aceea luă cănceul din mână Susanei și-l puse dinaintea sa. Apoi își neteși pîrlu din față și-l dete după urechi, își făcu cruce, puse mâinile preste olaltă ca de rugăciune și bolborosi ceva, dar' cu atâta evlavie în față, încât ai fi creșt că se află dinaintea sînteii cuminecături.

Ceialalți se uitau pe furis la el parte mirați, parte batjocoritori, dar' nu diseră nimica, ci când Potae își făcu cruce la sfîrșitul rugăciunii, își făcură și ei după dînsul.

Sfîrșindu-și rugăciunea, Potae înghiți odată sdravên din cănceu și apoi îl dete ficiorului dela căruța mea, ear' până făcu aceasta, mestecă rachiu prin gură, și după-ce-l înghiți, răcni una a tie neală.

Beură apoi pe rînd cu toții afară de fete și se puseră la mîncare. Până se isprăvi lucrul acesta, n'am prea auzit multă vorbă, căci erau bieții oameni mîncuți și mînceau cu multă poftă furtura bună și frumos mîncătoare, făcută de chiar „doamna notăreșă“.

Vedendu-i, cât de bine le țienesc bucatele pruse, mă sculai de pe laviță și venii în ușa pridvorului, ca să-i văd mai bine.

Mozoc, Burcuș și Cioban, cele trei dihanii codate, steteau în depărtare potrivită giur de masă și se uitau a jale și luători de seamă când la meseni, când la bucate.

Când pica vre-o sfîrșimtură de pe masă, cea mai deapropo dintre dihanii se scula tipit și mergea pe furis să o iee. Dar' dacă în acel moment oare-care dintre meseni făcea vre-o mișcare mai energică cu mîna sau cu piciorul, dihania se retrăgea cu un schilăit scurt

și nădușit, ca-și-când ar avé deja ghioldul în coastă, și se punea ear' la pîndă în depărtare potrivită.

Nu e vorbă, dobitoace mai cu teamă de bătaie ca căni Românilor nu se află sub soare.

După-ce se săturară mesenii mei, se începură povestile.

Mai veni și Macarie, măciucașul, adevă servitorul satului, care ducea „poruncile“ și „pecețile“ și scrisorile venite cu posta prin sat.

De astădată fie pentru-că eram eu aici, fie pentru-că în adevăr nu era nimic oficios de isprăvit, destul că Porfirie nu avea să-l trimită nicăiri, și astfel se puse și Macarie pe laviță sub frăgari și prinse a se mesteca în vorbele celorlalți.

Porfirie intră în odaie, unde nevastă-sa nu putea răsbi cu Eugenia, care tocmă atunci începuse a plînge, precând ea se apucase să coacă plăcinte.

Rămăsei singur, dar' spun drept, că nu-mi părea rău, căci mai multă petrecere îmi făcea conversația țăranilor de sub frăgar decât societatea monotonă a vîrlui Porfirie, pe care cu greu îl pornai să povestească.

„Unde ați arat mă Zachiu?“ — întrebă măciucașul pe sluga mare.

„În Valea-Gorganului“, răspuse acesta cu flegmă, învîrtindu-și o țigaretă pe genunchie.

„Putut-ați?“

„Scie pustia, Doamne iartă-mă, dar' eu n'am putut de fel. Numai nu m'am uita astăzi cu vaci eu tot“.

Acum se băgă Potae în vorbă.

„O-Doamne miluesce-ne!“, dișe el cătră Macarie. „Dapoi tu cum vei pute lucră cu rizele tale. Scii ce fătul meu? Roagă-te lui Dumneșeu ori să-ți mai dea două, ori să-ți le iee și pe acele două!“

„Vai soarele meu!“ — șovăi Ispas din cap, precând ceialalți se siliau înzadar să nu ridă.

„Da mai și taci“, se adresă Susana cătră tatăl seu.

„D'apoi scii tete Iacobă, îi rău cu rău, da-i mai rău fără rău“, — fu răspunsul cam troșit al lui Macarie.

„Ba nu dragul tetii“, reflectă acesta. „Lucrul bun e bun la Dumneșeu. Ascultă ce-ți spun eu. Cum ești tu, nu ești nici cu lucru lucrat, nici cu vite după lege, fără poate mai faci și datorii pe nutref, ca să le scoți din iarnă“.

Aceste le spuse Potae cu un aer părintesc, făcând din cap în dreapta și în stînga și șovăind cu mâinile.

Într'o mică pauză.

„Vai cald a mai putut fi astăzi!“ — dișe Ispas cu glasul răgușit de minatul boilor la plug și-și suflă aer pe față preste buza cea din sus.

„Hă!“ — aprobă Zachiu. „Să fii colo în Frumoasă, doar te-ai răcori“, aplică Măriuța cam în hărjoneală, arătând spre munți.

„Așa de, draga mea“, dișe Potae, „acolo nu-i nădușeală ca aici. Dar' ean spuneți-mi d-voastră, dacă sînteți pricepuți,

lui a trăit și după aceea a ris de nenorocirea lui. Acum au devenit acești Sași foarte plăcuți înaintea celor două foi, pentru-că sunt pasiviști sau voesc să fie. Sașii, până la altă dispozițiune, suflă ear' pe aceiași coardă.

„Pasivitatea Sașilor nu o înțelegem, a polițierilor români da.

„Politicii români, începând dela 15 Maiu 1848, urmăresc o politică ce 'și-a pus de scop dărăburirea statului unguresc. Ei într'atată s'au încreșt în situația creată de Nemți, într'atată s'au compromis din punct de vedere patriotic, atâtea păcate au comis contra constituției patriei noastre și într'atată s'au înșelat în socotile lor, încât fără a le roși obrazii, după restituirea constituționalismului nostru, nici n'ar fi putut lua parte, ca factori la rezolvarea afacerilor țării. Ei au jertfit nebuliei l'orsângele alor 40.000 oameni, și rezultatul acestei jertfe de sânge a fost un absolutism și disprețul opiniei publice din țeară și rușinea.

„Nici Axente, nici soții lui, n'au putut lua loc în legislațiunea ungară, simțul mai bun la tot casul 'i-ar fi alungat de acolo.

„A fost deci bună mantaua pasivitatea, retragerea.

„Cuea 'și-au coperit bărbații rușinea, umilirea, decepțiunea, nepatriotismul și toate păcatele față cu constituția. Și pe mantaua aceasta a început să crească mușchiul uitării, până îi va îngropa de tot.

„Toate aceste sunt bine așa. Retragerea politicilor români și mormântarea lor de bunăvoie au fost de dorit. Dacă mușchiul uitării va îmbrăca mormântul lor, va pași înainte altă generațiune, cu alte principii, cu alte scopuri, spre binele patriei și al poporului român.

„Înaintea poporului român 'și-au coperit retragerea. Pentru Români pasivitatea este politică bună și salutară.

„Dar' motivul adus de foile române, că pasivitatea Românilor ar fi născut-o nemulțumirea din țeară, este falsificație. Politicii români au proclamat pasivitatea atunci, când această pretinsă nemulțumire din țeară n'a existat, când încă nu se putea ști, în ce direcție se vor rezolva afacerile interne. Dar' fie corect motivul. Câtă vreme trăesc politicii români d'alde Axente, preste tot nu dorim să între în activitate. Odichnească în pace!

„Dar' ce voesc Sașii cu pasivitatea? Ei care au fost părtași la toate beneficiile statului?

„Să gândim numai. Au destul. Averea și biserica națională le este asigurată. Limba ei singuri 'și-au abandonat-o, respective nu voesc să o cultiveze, ci mai bine pe cea germană. O au și pe aceasta. Au de toate cele.

„Dar' una nu o au, și aceasta este, că a expirat epoca privilegiilor. Nu pot câștiga nimica exclusiv, prin ceea-ce se poată domina popoarele conlocuitoare (?). Spiritul timpului uresce privilegiile, și Sașii uresc spiritul timpului, pentru-că acesta uresce privilegiile.

„În acest timp ei nu voesc să lucreze; cel puțin în interesul patriei nu. Desprețuiesc munca în viața patriei, pentru-că patria nu le dă onorur deosebit. Ei nu voesc să aibă numai atâta, că au celelalte popoare (?).

cum vine aceea, de la munte e mai frig ca pe la noi, că doară acolo e mai aproape de soare?

„Hă! — se miră Zachiu.

„Da de unde le mai scoți? — făcu Susana, ca-și-când ar supăra-o zimbetele cam ironice de pe buzele celorlalți.

„No ean să vedem, me rog de iertare, ce valos îmi dați la pilda ce v'am spus-o? — întreabă Potae a doua-oară cu aer superior.

Dar' nu răspunde nimenea. Șovăiau cu toții din capete și se uitau buimăciți când la întrebătorul, când unul la altul.

„Așa e că nu scoți: Ce-e mai creștini sfințiți. D'apoi eac' așa fătul meu, pentru-că puterea lui Dumnezeu este mare. Asta n'atî sciut-o voi? Când vrea Dumnezeu, te topești la criveț și îngheții la foc. Nu atî auzit voi în sfânta maică biserică despre cei trei coconi, pe care 'i-a umbrit puterea Tatălui, de nu s'au fript în cuptorul cel ars?

La asta nu s'a gândit nimenea. Stau cu toții umițiți și nu diceau nimica. Nici chiar nesecatul „Hă! al lui Zachiu nu se auzia.

Cine scie ce ar mai fi spus Potae, dar' fată-sa 'l-a întrerupt, rugându-l bușumfiată să se poarnească eară.

„Da d'ta ce-ai mai lucrat astăzi, tete Iacobe? — întreabă mai târziu Macarie, care se sculase în picioare și sta cu pipa în gură răzimat în băta.

„D'apoi am mai pisat la groșii ăștia", răspunde el arătând la trunchii de stejar din mijlocul curții.

„De aceea și pentru Sași este bună mantaua pasivitatea.

„Mare noroc, că Sașii au și patrioți eminenți, care vor contrabalansa politica ultraștilor sășesci.

„Noi, repetăm, numai bucura ne putem, când vedem retrăgându-se la odihnă elementele nepatriotice, și totdeauna ne vom bucura de munca și activitatea celor-ce cugetă ca patrioți.”

Din suciturile infame cuprinse în acest nămol pervers constatăm deocamdată următoarele:

1. Colosalul neadevăr, că Românii prin programul lor dela 3/15 Maiu 1848 ar fi voit să dărăburească statul ungar, precând știut este, că toate programele politice ale Românilor, decând au și ei viețată politică, numai egala îndreptățire și garantarea limbii și a naționalității au voit-o.

2. Constatăm, că înaintea patrioților de nutra lui „Koložsvár“ luptele Românilor dela 1848, luptate contra rebelilor la provocarea Monarhului legitim, sunt o rușine, sunt fapte nepatriotice și păcate, care au trebuit să le închidă ușa vieții constituționale.

3. Constatăm, că prin nimica nu se poate motiva imputarea, ce se face concetățenilor sași, că ei doresc mai mult decât egala îndreptățire și garantarea vieții naționale, că ei doresc privilegiu, prin care se poată domina pe alții.

4. Constatăm în fine, că nu este altceva, decât o impertinență comodă, a taxa de nepatrioți pe politicii români, care au decretat pasivitatea, și pe cei sași, care în vederea exclusivismului de rasă, terorismului și ilegalităților, care se comit astăzi contra nemaghiarilor, vor fi poate siliți să o decreteze și ei în curând.

Dar' la ce atâta vorbă. Credem, că abstracție făcând chiar dela neadevărurile constatate aici, deja limbajul neconvincios, în care vorbesce „Koložsvár“ despre milioanele de cetățeni, în mijlocul cărora trăesc și din a căror sudoare își trage subvențiunile, ne dispensează de a mai lungi discuțiunea cu o asemenea reptilie fără podoare.

Propagande panslavistice în Albania.

Cetim în „Squipetari“:

În Nr. 20 al foi noastre din 23 Aprilie 1889 am spus, că guvernul otoman a prins în Albania-de-sus și a închis în Dibra pe un Bulgar, misionar politic, care face spionaj și propaga avantajile unui protectorat rus în Albania. Astăzi, având la îndemână mai multe amănunțimi autentice asupra acestui fapt, ne grăbim a le aduce la cunoștința cetitorilor noștri.

Pomenitul apostol panslavist se numește Isac din Dibra, Bulgar de origine și argintar de meserie. Mai întâiu el a fost chemat în București la anul 1887 în Noemvrie, unde a avut o înțelegere prealabilă și intimă cu dl Hitrovo, consulul rus. Înarmat bine cu instrucțiuni iesuitico-slavice, s'a înapoiat în Bulgaria, și aliat cu Bulgarii, a trecut în Albania și a început a infiltra printre Albanezii

„Pentru fundul grădinii?”

„Acolo.”

„De, bine că face domnul și acolo rîndea, doar' s'ar înțărca odată balele de copii dela poame.”

„Nu ți așa fătul meu!” — replică Potae cu aer de bunăvoință. „Poamele sunt darul lui D-șeu, ca s'ei stempere sufletul toată lumea. Așa bine ar fi ca numai unul să guste și celelalte să rabde? Din roadele, care le-a dat cel de sus fără rumpere de oase? Numai alta-i vorba. Eu am văcut pe-a ci înocol, când ne-au pornit la Italia, — ce scoți voi de atunci! — am văcut prelungă drumul țerii câte trei-patru poște dealungul tot meri și peri și nuci încărcăți de roadă. Ia, da lui câte două-trei de pe jos, dacă-ți era sete, ori și din pom, dar' cu grije, și nu fîrăia pomul și nu bătucaia sub el și nu făceai nici o pagubă.”

„Dar' ai noștri uită-se, că fac, nu fac? Veți asta să nu fie, dragul meu! Se la lase până se coc și apoi se vină să ceară, și nu cred șteu eu să nu le de doamna, că ea scie cum îi place lui D-șeu, nu ca voi.”

„Cum îi place?” — întreabă Ispas, precând ceialalți zimbiau.

„Așa fătul meu, că să te gîndesci, că dacă ai mîncat tu, nu s'au săturat toți flămîndii, — și se cînstesc bîtrînețele, dragul badii, că tatăl-tău era un copilăndru, când luam eu lăna în fruntea călușerilor!”

„No veți!” făcu Ispas, înțelegînd unde dă Potae și unde creapă.

„Hă!” — adăuse Zachiu.

mahomedani ortodoxismul și principiile panslavistice, îndemnându-i a se converti la creștinism, spre a pute apoi da mîna cu Bulgarii, Sîrbii, Montenegrii și Bosnieci și a forma împreună cu Slavii din Austro-Ungaria o monarhie mare slavică sub patronajul ortodox și puternic al pravoslavniciei Rusii. Înduplecînd astfel la această idee un mare număr de Albanezi moloși, parte creștini și mai mulți mahomedani, a dresat imediat o petițiune în două limbi, bulgară și turcă, pe care au scris-o toți acești proseliți, care cer inconștient mîna de ajutor și protectoratul rus, în scopul nemărginitelor și fictivelor fericiri... promise! Cu aceste achizițiuni panslavistice, smulse prin bani, ear' nu prin convingere, Isac vine într'un suflet în București și le depune, ca pe nisce trofee evanghelice, la picioarele șefului său Hitrovo. (Acesta s'a petrecut mai anul trecut, precând se sîrba în Chiev aniversarea cea mare a ortodoxismului.) Dl Hitrovo trimite pe arhanghelul Isac la Chiev, pentru-că s'au depună aceste platonice cucuriri ca o surprisă în mîinile generalului Ignatiev, atunci guvernator al celui departament. Însărcinat de aci cu noua instrucțiuni și fortificat cu mai multe mijloace morale..., acest emisar rusec se întoarse în București; dete relațiuni domnului Hitrovo, și dresat bine, trece earăși în Bulgaria. Conform instrucțiunilor date, își ia de cameră pe un Bulgar capabil și mai iscusit în meșteșugurile infernalului plan moscovit. Amîndoi acești cucuritori iesuitico-panslavisti trec în Albania și încep a continua cu toată hotărîrea și cu mai multă soarte de isbîndă mișeleasca lor însărcinare..., de a traduce pe Albanezii mahomedani la ortodoxismul rusec, spre a-i pute lesne grupa, cu titlul de ortodoci, sub stindardul panslavist! Desfășurînd aci tot zelul în misiunea lor, au bătut prea mult la ochi și au fost prinși mai luna trecută de guvernul otoman chiar în exercițiul evanghelice lor... misiuni; apoi au fost asigurați în arest, unde se găsesc și astăzi.

Din împregiurarea aceasta vede ori-cine, după-cum am mai spus, că mulți Bulgari sînt instrumentul Rusiei, cu trup și suflet cu Rusia; și dacă se prefac, că fug de Rusia, aceasta o fac după instrucțiunile ruse și numai în scopul, de a se pute lipsi cu încredere de celelalte popoare balcanice, spre a le da apoi pe toate și fără veste în ghiarele Rusiei nesățioase de a înghiți mereu la popoare.

Să scie însă Rusia, că națiunea albaneză are 9 sufețe și nu se poate mistui de stomacul slav, fie el cît de tare! Din contră, acest stomac nesățios va suferi neconștient de aci înainte de constipația cea mai afurisită și va fi nevoită Rusia să iee purgativele cele mai drastice, ca să scape de această belea; nu numai atît, dar' după legile firesci ea va fi silită, ca împreună cu nația albaneză să deie înapoi afară și pe celelalte națiuni, pe care le-a înghițit până acum; și atunci acest stomac de balenă, atît de bombat, va reveni un stomac de țir de primăvară, vindecat cu deservîșire de reaua boală a apetitului!...

Albanezul voesc să rămână unde se găsește; el trăesc bine sub imperiul otoman, care n'a atentat nici-odată a-i altera limba și moravurile sale naționale. Ceea-ce-i lipsește Albanezului este numai lumina și cultura, ca să poată vedea bine manoperele iesuitico-slave și să poată face o justă comparație între traiul seu liber și cel despotice al celorlalte popoare din stomacul Rusiei.

„Dar' oare ăla, care 'ți-a furat stupul' așa o fi gîndind, bade Iacobe?” — întreabă Măriuța, ca să ducă povestea pe alt tărîm, căci prea mînios se uitase Potae la Ispas.

„Ce stup, ce stup?” — întreabă Macarie mai departe.

„D'apoi am avut și eu un roiul colo după casă și 'mi-l-au luat ađi-noapte, nu 'și-ar aduce D-șeu aminte de ei!”

„Vai fire-ar ai dracului, da oare cine să fi fost?” — întreabă Macarie a doua-oară interesat.

„Doamne nu-l lua în ascultare, că a pomenit pe necuratul!” — exclamă Potae, oarecum înfiorat. Și apoi mai departe:

„Nu ocări fătul meu, că sfînta poruncă ăce: Să nu iai numele lui D-șeu îndeșert”. Și ocară e numele lui D-șeu îndeșert. Eu nu ocarăsc, dar mă rog la D-șeu, de-o fi hoțul bărbat, s'ei albească ochii, ear' de-o fi nevastă, s'ei de doi copii lipiți unul de altul!”

„Vai soarele meu!” — țipă Ispas, dînd acuma cu pumnul pe masă.

„Mă mir, că nu-ți e oare-cum!” — făcu Susana cu aer dojenitor.

„Sera bună!” — dîse Macarie, puse pipa după șerpar și se duse făcînd din cap.

Din fața lui Potae se vedea, că este convins nu numai că n'a luat numele lui D-șeu îndeșert, ci că rugăciunea lui evlavioasă va fi chiar ascultată.

De, nu era el cărturarul și omul cel mai înțelept și bisericos din sat?

(Va urma.)

Atragem dar' și cu această ocaziune serioasă atențiune a acelor state, ale căror interese politico-economice sînt strîns legate de soartea Peninsulei-Balcanice, și le îndemnăm la lucru, sacrificii și prevedere!

CRONICĂ.

Sciri personale. Cu trenul de ađi-diminează au sosit la Sibiu Preasfințitul episcop al Aradului Ioan Mețianu și mai mulți onorațorii din diecesa Caransebeșului, pentru de a asista mîne la actul de chirotonire al nou alesului episcop al Caransebeșului Nicolae Popea.

Calea ferată vicinală Homorod-Făgăraș-Avrig-Sibiu. Ministrul r. u. de comunicațiune a ordonat, pe baza planurilor trimise de suplicații pentru concesione, trassarea politică a căii ferate vicinale Homorod-Făgăraș-Avrig-Sibiu. Consilierul ministerial Ioan de Gyöngyösy va conduce lucrările de trassare, la care vor lua parte, afară de concesionari, și comunele, precum și reprezentanții comitatens. Programul trasării esto următorul: În 21 Iunie se vor întruni în Homorod reprezentanții comitatului Tîrnavei-mari și ai Făgărașului, apoi ai comunelor Ucea, Hogiz, Hidecut, Căciulata și Comana-de-jos. În 22 Iunie se vor întruni în Șercaia reprezentanții comunali din Șercaia, Veneția-de-jos și Părâu. În 23 Iunie — în Făgăraș — cei din Măndra, Benșor, Făgăraș, Beclean și Dridif. În 24 Iunie în Sămbăta-de-jos cei din Voila, Beșimbac, Viștea-de-jos și Sămbăta-de-jos. În 25 Iunie — în Arpașul-de-jos — cei din Ucea-de-jos, Arpașul-de-jos, Scoreiu și Corbu. În 26 Iunie — în Porumbacu-de-jos — cei din Sărata și Porumbacu-de-jos. În 26 Iunie se vor întruni în Avrigh reprezentanții comitatului Sibiu și reprezentanții comunali din Avrigh și Brad. În 27 Iunie — în Tâlmaci — cei din Racovița, Sebeșul-de-jos, Porcesci și Tâlmaci, ear' în 28 Iunie — în Sibiu — cei din Veștem, Mohu, Șelimbăr și Sibiu.

Dela școala civilă de fete a „Asociațiunii”. După „Programul școlii civile de fete a „Asociațiunii”, care deja a ieșit de sub tipar, examenele la această școală se vor ține în ordinea următoare: În 27 Iunie n. Înainte de ameađi: 8—9 religiunea cu toate elevele; 9—10 limba română cu clasa I. și IV.; 10—11 1/4 limba maghiară cu cl. I. și III.; 11 1/4—12 fizica cu cl. IV. După ameađi: 3 1/2—4 igienă cu cl. IV.; 4—5 limba germană cu cl. II. și III.; 5—6 limba franceză cu toate elevele. În 28 Iunie n. Înainte de ameađi: 8—8 1/4 geografia cu cl. I.; 8 1/4—9 1/4 geografia cu cl. II.; 9 1/4—10 1/4 chimia cu cl. III.; 10 1/4—11 1/4 istoria patriei cu cl. IV.; După ameađi: 3 1/2—4 1/4 aritmetica cu cl. II.; 4 1/4—4 1/2 economia de casă cu cl. III.; 4 1/2—6 muzica instrumentală; 6—6 1/2 declamațiuni și cîntări. În 29 Iunie n. la oarele 10 încheierea solemnă a anului școlastic. Atestatele se vor distribui în 29 Iunie, încheiîndu-se în aceeași ăi anul școlastic al treilea al școlii civile de fete. Începerea anului școlastic 1889/90 se face cu 1 Septemvrie n.

Examele la școalele române din Sebeș. Programul examenelor publice dela școala română capitală greco-orientală din Sebeș cu finea anului școlastic: 1888/89. Duminecă în 30 Iunie n. dela 10—11 oare deschidere, dela 11—12 1/2 clasa I. de fețe; dela 4—6 clasa III. și IV. de băieți. Luni în 1 Iulie n. dela 7—9 1/2 clasa I. de băieți; dela 9 1/2—12 clasa II. de băieți; dela 2—4 1/2 clasa II. de fețe; dela 4 1/2—7 clasa III. de fețe; dela 7—8 gimnastica, visitarea grădini de pomări și încheierea anului școlastic. La aceste examene se invită cu toată onoarea părinții elevilor, precum și toți amicii și binevoitorii acestei școale. Sebeș, în 1 Iunie v. 1889. Corpul învîțătoresc.

Banchet în onoarea baronului Lorand Eötvös. Președintele academiei maghiare, baronul Lorand Eötvös, a sosit ieri în Brașov, ca să presideze examenele de maturitate. „Pester Lloyd” spune, că astăzi, Sămbăta, se va arangia din partea gimnasiului sășesc, românesc și maghiar un banchet în onoarea lui Eötvös.

Un preot judecat. Tribunalul r. u. din Timișoara a judecat pe capelanul român din Szakálháza Isf Lengyel la 150 fl. pedeapsă în bani, plătită speșelor de proces și o sumă de despăgubire de 100 fl. Isf Lengyel, precum se scie, în Dumineca Florilor a. c. a împușcat fără voe pe cel mai bun prieten al seu, pe directorul de școale Rudolf Rozsnay.

Excursiunea corului seminarial din Sibiu. Ni-se scrie din Satulung: Dl George Dima cu coriști cei seminariali din Sibiu, după producțiunea ce a dat-o la Brașov, a binevoit a ne delecta și pe noi Săcelenii, Joi în 1 Iunie a. c., cu o producțiune în sala hotelului „Internațional” din Cernat și apoi în biserica românească tot de acolo, în urma căreia au rămas încantați toți ascultătorii, dintre care aproape jumătate erau străini. După producțiune a urmat o cină comună, la care au participat preste o sută de persoane, atât Români, cât și alte naționalități. Cu ocaziunea aceasta corul dlui Dima ne-a delectat cu mai multe piese, despre al căror rezultat noi nu ne ținem competenți a ne da opinia, ci o lăsam altor persoane mai competente pe terenul musical. Nu putem trece cu vederea și se nu amintim, că tot cu această ocaziune a cîntat și cunoscutul nostru baritonist dl N. Popoviciu, profesor de muzică la gimnasiul român din Brașov, o doină românească cu vocea d-sale cea sonoră, deasemenea și dnii George Pop și Dămian câte un solo. Pentru acoperirea speșelor s'au pus și unele taxe de în-

trare, din care s'a încasat suma de 83 fl. 80 cr. Sposele au fost: cu cina 37 fl. 48 cr., cu transportul coriștilor 19 fl., cu sala și alte trebuincioase la primele 13 fl. 50 cr., cu concesiunea 1 fl., cu totul suma de 70 fl. 98 cr., rămîne deci un venit curat de 12 fl. 80 cr., pe care sumă am aflat cu cale a o trimite societății de lectură a teologilor din Sibiu „Andrei Șaguna”. Primească încă odată sincerele noastre mulțumiri atât dl G. Dima, cât și coriști d-sale, pentru bunăvoința ce au avut, cercetîndu-ne și pe noi. Satulung, în 9 Iunie 1889. *Primitorii.*

Foc în teatrul din Chichinda-mare. Alături s'eară, — după-cum ađă „P. Ll.” — a explodat o lampă cu gaz în interiorul teatrului de vară din Chichinda-mare. S'au aprins câteva colonne și padimentul. S'a născut o panică grozavă. Focul însă a fost stîns și reprezentațiunea s'a continuat.

Adunarea generală a profesorilor dela școalele medii de stat din țeară în acest an se va ține în Sighetul Marmăției din 6 și 7 Iulie.

Sinuciderea unui colonel. „Bosnische Post” anunță, că șeful de geniu al corpului XV. de armată, colonelul Wilhelm Ebhardt, s'a sinucis în cancelaria militară în Sereievo. El era nervos de tot.

O afacere scandalooasă în „Kaiserbad”. Din Budapesta se scrie, că alături s'eară la un bal în „Kaiserbad” s'a luat la sfadă secretarul ministerial Sz. cu binecunoscutul craiu de poduri Eugen A—y. Cearta s'a continuat și în sala unde jucau cărți. Aici, în o societate de domni, se afla și pretorul Benedict Matyok, care ținea parte secretarului ministerial. A—y merse la masă, provocînd pe secretar să-i spună numele „aestui domn”, înțelegînd pe Matyok. Secretarul a refuzat; A—y s'a adresat apoi către Matyok tot mai obraznic și mai impertinent, până-ce în urmă Matyok s'a ridicat și 'i-a tras o palmă sdravănă. Pălmuitul a tăcut apoi și cearta s'a sfîrșit. A doua ăi A—y a surprins pe Matyok dela spate, voind să-i deie o palmă, Matyok însă s'a ferit iute. După ameađi A—y a trimis pretorului secundanții, Matyok însă a trimis înderîter secundanții cu vorba, că el nici-cînd nu va duela cu un om, care își atacă pe contrar pe din dos.

„Macedonia și Sîrbia vechie”. Acesta e titlul unei cărți apărute în Viena la Seidl. Cartea are 67 de ilustrațiuni originale, o cartă etnografică și 15 tablouri în litofotografie. Autorul ei, Spiridian Gopcevic, face un studiu de tot interesant asupra Macedoniei; dar' autorul se silesc să răstoarne toate datele etnografice de până acum și scoate la iveală, că majoritatea poporului în Macedonia sînt Sîrbi. Sute de mii de Români și Bulgari, ba chiar Turci, sînt trecuți sub rubrica Sîrbilor. Dl Gopcevic e însuși Sîrb, și astfel are și el idei de panslavisim. Dealtcum cartea are o netăgăduită valoare din toate punctele de vedere.

Apel

cătră iubitorii și spriginitorii muzicii românești.

Plecați odată pe obositorul și gingașul drum al unei publicații, până acuma cea dîntău la noi Români transilvăneni și ungureni, ba riscăm a dice unică în felul ei chiar și dincolo la iubiții noștri frați de preste munți, — un an de ăile am susținut cu multe jertfe revista noastră „Musa Română”, în ciuda tuturor piedecilor ce a întîmpinat această primă și serioasă încercare, fără îndoială de oare-ce valoare în desvoltarea muzicii noastre românești; — plecați, ăcem, pe acest drum gingaș și costisitor, la îndemnul unei mari părți a societății noastre din diferitele locuri, mai ales avînd în vedere, că terenul muzicii noastre românești, cu deosebire al celei populare, rodnică în coliba țeranului și neatînsă încă de oamenii noștri competenți, e părăsit aproape cu deservîșire; „Musa Română”, după o tăcere de cinci luni de ăile, își ia îndrăzneala a se prezenta înaintea om. public român iubitor și spriginitor al muzicii noastre naționale cu acest modest apel:

Toate neamurile cercă să atingă culmea progresului și a perfecțiunii. În toate ramurile, pe toate căile posibile, vedem cum în giurul nostru națiunile civilisate tind a-și face o cale sigură de progres, de cultură și civilizațiune, și arta mai ales își află în toate colțurile lumii civilisate adoratori și spriginitori.

Și fiindcă progresul e nota caracteristică a timpului, progresul e ăinta spre care inclină și năsuiesc astăzi toate neamurile din lume, — am ăintut să arătăm celor-ce ne încungiuară, că și neamul românesc între altele își are muzica sa, muzică din firea ei mult mai adîncă, mai mișcătoare și cu totul caracteristică.

Călușii de acest adevăr incontestabil, toată năsuința noastră, toate puterile și jertfele posibile le-am explicat în direcțiunea de a o dovedi aceasta.

Mijlocul cel mai expeditiv ni-a fost scoaterea la lumină a unei reviste musicale lunare, binecunoscută publicului nostru românesc, care în primul ei Nr. din 1888, în „precurvîntare”, ăcea, — vorbind, se înțelege, de lipsa muzicii românești ce prea mult se observă în saloanele noastre, — „că se va sili după puțină și după grelele împregiurări, în care trăim, a umple această lacună mare

ce atât de dureros se simte mai ales în mijlocul societății românești inteligente. . . .

Gândiam și gândim încă la impregiurarea, că străbătând odată cântecele noastre populare-naționale prin toate păturile societății noastre, va fi imposibil, ca ele să nu ajungă și la urechile străinilor, și ajungând, se nu facă în ei impresiunea meritată, impresiune ce neapărat trebuie să o facă ele în inima și sufletul omului și celui mai puțin mișcat de motivele ce servesc drept basă și caracteristică acestei muzici. Da, căci de ele se îndușese ori-ce spirit, de ele rămâne mișcată inima și fermecută urechia ori-cărui simțitor, căci deși simple cum par și curate cum isoresc din sinul poporului, din pragul și coliba țeranului, totuși ele sunt îndrăgite și recunoscute de toți cei-ce pricep o inimă mișcată și o artă ascunsă în pulberea și cenușa străvechilor vremi.

Cu aceste gânduri, cu aceste speranțe frumoase, am pășit în public cu revista noastră musicală-literară. E deprisos, credem, a mai adăuga, întrucât programul nostru a fost ținut cu sfîșenie, da, căci despre aceasta s'au putut încredința toți cei-ce au preles cu atențiunea cuvenită cei doisprezece numeri apăruiți în cursul anului 1888.

Din experiența noastră însă ne-am convins, că precum în deobște se obișnuiesc la noi Românii, cei insuflețiți la început rămân adese-ori numai nise promițători, ear' acestia cu timpul și mai puțin. A voi să pășesci în public cu realizarea unei idei salutare, prea adese-ori înseamnă la noi a te calici. Și ce e și mai dureros, s'ar pare că un fel de înstrăinare, un fel de răceală simptomatică dealt-cum obișnuia la „unii” oameni atunci, când ved, că se poate face ceva, ia locul sentimentul nobil, de a sprigini cu fața sau cu vorba întreprinderi de natură aceasta.

Dar' se ne mărginim la apelul nostru. Nu e vorba aici de o întreprindere de speculațiune, nici de un lucru desbrăcat de toată însemnătatea, nu! E vorba de aceea la ce ni-se atrage atențiunea întocmai ca în anul trecut, că adică revista musicală „Musa Română” e dorită de unii și așteptată cu nerăbdare de mulți alții.

Multe dovezi de încredere și încurajare ce ne sosesc au pus așadar' pe redactorul ei în poziția, de a se gândi serios și cu toată hotărîrea la reparațiunea ei. Mult contribuie la aceasta și criticele și aprețirile, cu care a fost întâmpinată „Musa Română” în diarele noastre de aici, de dincolo și până și de diarele străine, critica prea măgulitoare, și credem că isvorite din adevăratul sentiment al dreptății și adevărului.

„Musa Română” va purta aceeași haină, își va păstra același caracter, ca și în cursul anului trecut, ear' dacă va fi spriginită cu căldură și stăruință din partea onorabilului public românesc, sigur că se vor face îmbunătățirile posibile, fiindcă, repetăm, întreprinderea noastră nu e nici-decât inițiată din motive de speculațiune.

Facem dară acest apel către iubitorii muzicii românești și în genere către publicul românesc de aici și de dincolo: ca având în vedere cele expuse de noi, să ne întărească puțin și impregiurări a ne da ajutorul material, căci de cel moral n'avem chiar așa mare lipsă spre realizarea intențiunii noastre, realizare, care dacă se va efectua, credem că nu vom mai îndrăgi străinismul în ale muzicii, nici nu ne vom mai înolețnici cu o palidă și seacă muzică ce, — durere, — prea mult se practică ași în saloanele Româncuțelor noastre, și mai ales gândim, că prin aceasta vom pute face să se manifeste înaintea tuturor o nouă notă caracteristică a individualității noastre, cum ăceam la altă ocaziune.

Repetăm dar' intențiunea noastră va fi realizată numai atunci, când publicul va se și va voi să ne sprijinească materialmente. Dacă ni-se cere să lucrăm, dacă ni-se face multe și felurite întrebări, că de ce adică în direcțiunea aceasta se face așa de puțin la noi? Trebuie să știm și aceea, că fără sprigină, fără materie, fără bani, foarte puține poți face astați. Străinii în proporție sunt cu mult înaintea noastră, sunt cu mult mai deschiși la inimă și mână, când e vorba de așa ceva. Se cuvine dar', ca și la noi Românii, dacă se pretinde să faci deoparte, se pretinde să spriginesci de altă parte. Nimenea nu poate pofi să-și dai și să nu primești nimic, se-și trimiți diarul pe întreg anul și se nu-ți plătească din prețul abonamentului nici o para chioară. E vorba, că pe scară de lut nu te sui în cer, tocmai pentru asta, revenind la lucrul acesta, o spunem deschis și liberi de orice preocupățiune, că departe de a mai risca și a ne angagia ca în trecut, „Musa Română” va apăre numai atunci, când redactorul ei va fi sigur că-și va pute scotea speșele tiparului și expediției baremi, dacă de altă răsplăt, durere, o putem vorbi. Și apoi fiecare știe, că în privința aceasta câte greutăți avem se întâmpinăm, după-ce partea musicală se tipărește în Lipsa. Drept-aceea cu doară și poate, o spunem înaintea, nu mai merge. Cumpenească dar' publicul nostru serios mo-

tivele și expunerile noastre și fie așa de bun a ne răspunde la acest apel al nostru cu acel *nervum rerum gerendarum*, ce avându-l la îndemână, poți scoate la lumină multe și folositoare lucruri. Din parte-ne promitem tot ce ne stă în putință, numai să fim spriginiiți.

Ca încheiere amintim și atragem atențiunea on. public la impregiurarea, că terminul pentru primirea abonamentelor l'am fixat până în 20 Iulie st. n., așa ca cu 1 August st. v. să putem scoate cel dintîiu număr al revistei noastre lunare.

Abonamentul pe cinci luni, adică până la finea lui Decembrie 1889, costă 5 fl. v. a. și e de a se adresa la:

Redacțiunea revistei „Musa Română”,
Blaj (Balázsfalva).

Un studiu sanitar contemporan.

Omul e mereu incungiuat de primejii de tot felul. Fără scut, trebuie să țină piept cu elementele, și precând lupta pentru existență fi reclamă întreaga lui putere, boala îi pustiesc corpul și-i paralizează spiritul. Pe furie și tipit, cu o întorsătură nevădută, se lasă boala pe richina lui, se ascunde în mēduia ei de viață, pe care încetul cu încetul o mistuesc și une-ori prea târziu se ivesc groaznicul adevăr înaintea ochiului omensc. Atunci caută cu temere după ajutor, după mântuire. Medicina, înaintată cum este ea astăzi, trage destule-ori pe nefericitul dela marginile ruinului, ea pătrunde animalele și plantele, aerul, apa și pământul, — întreaga natură, pentru-ca să afle mijloace contrare, și natura nu e scumpă cu darurile ei vindecătoare.

De cele mai groaznice și răspândite boale pe pământ se țin fără îndoială boalele celor mai însemnate organe ale corpului omensc, ale răunchilor și ficatului. Cel puțin e fapt, că de aci vin cele mai multe cauze ale morții.

Știința stă și aici înaintea unei probleme încă nedeslegate și genul ei fără putere își aruncă armele, cu care s'a ridicat de atâtea-ori la lumina recunoștinței. Dar' și față cu aceste plage, natura se arată milostivă față cu omul, descoperindu-i un unicul mijloc până acum cunoscut, care împiedică aceste boale și le vindecă: Safe Cure a lui Warner.

Precum s'a întâmplat însă pe lumea aceasta cu ori-care descoperire nouă, și aceasta a fost la început expusă la multă dușmănie, deoarece-ce de multe-ori lucrul rău află pe această lume mai curând teren, decât multe binefaceri ce s'au făcut omenimii.

Încet, dar' sigur, și-a făcut cale acest medicament, — nici că se putea altfel, — și astăzi mii și mii de bolnavi de răunchi și de ficat au probat acest medicament cu efect excelent și i-au recunoscut puterea vindecătoare împreună cu mulți medici neprecupați; medici, cărora le stă în interes a progresa în știință spre binele pacienților lor și care învață a cunoaște ori-care medicament nou. Dacă cu toate acestea, din nescință se vorbesc rău despre o invențiune atât de norocoasă, aceea importă mult față cu puternicele rezultate ce le poate arăta.

Prețul unei sticle 2 fl. Se capătă în farmaciile cunoscute.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 21 Iunie n. Circulă fama, că mesajul de Tron din delegațiunii va suna pacinic.

Viena, 21 Iunie n. Generalul Appel (Seraievo) se va face locuitor în Triest.

Cladno, 21 Iunie n. Auctoritatea comunală a ordonat închiderea birturilor de rachie și a cerut o garnisoană stabilă. Publicațiunea auctorității politice interdică strict ori-ce adunare. Agitațiunea e cu atât mai mare, cu cât primarul e încă absent. Numărul arestațiilor trece preste 40. Comisiunea judecătorească face perhisițiuni domiciliare cu asistență militară.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Viena, 22 Iunie n. Budgetul ministerului de externe ce s'a prezentat delegațiunii austriace face 4,358.500, prin urmare arată față cu budgetul din anul trecut un plus de 159.110. Ministerul de război cere pentru pușcile și carabinele cu repetiție șese milioane; pentru echiparea infanteriei două rate de 700.000, pentru înmulțirea remonterelor 334.509, pentru înființarea batalionului al treilea la regimentul de tren și telegraf 225.834, pentru schimbarea împărțirii teritoriale 662.100, socotindu-se sumele aceste în cerințele de mai sus. Ministerul de război cere prolongirea de un an a termenului pentru facerea socotelii cu privire la creditul extraordinar. Pentru administrarea Bosniei cheltueile se prezintă cu 968.664, venitele cu 973.6150.

Bibliografie.

„Revista Catolică”. Apare în fiecare lună în Baia-mare. Directorul periodicului: Dr. Vasiliu Lucaci. Anul III. Fascicolul VI. pro Iunie 1889. Sumar:

1. Alocuțiunea Sfinției Sale Preasfințitului nostru domn Papa Leon al XIII-lea, rostită în consistorul din 24 Maiu 1889.
2. Selavagiul African (continuare).
3. Extasele, medicina și biserica (continuare).
4. Desbinarea grecească (continuare).
5. Existența și representațiunea cerului și a infernului înainte de creștinism, precum și la popoarele necreștine (continuare).
6. Cântecul clopotelor, poesie de Veturia Lazar de Purcăreți.
7. Misiunile catolice (continuare).
8. Corespondențe.
9. Revista contemporană.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 30 Iulie st. n. a. c. proprietățile comunei Dálnoe decătră tribunalul regesc din Chezdi-Osorheiu.

— 27 Iulie st. n. a. c. imobilele Apoloniei Rull născ. Mayer, 8 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Gyenis (în Baracska) și 7 Octomvrie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Kapoza (în Mélykút) decătră judecătoria cerc. din Baia.

— 15 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Frideric Maetz decătră judecătoria cercuală din Medias.

— 6 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Ignatie Mátyás (din Gyér) decătră judecătoria cerc. din Madoș.

— 16 August st. n. a. c. imobilele lui Vasa Gruics (în T-Hegyes) și 18 Septemvrie st. n. a. c. imobilele lui Nicolau Joanovits (din Panciova) decătră tribunalul regesc din Chichinda-mare.

— 20 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Sigismund Nagy decătră tribunalul reg. din Murș-Osorheiu.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Pastina Stan născută Ghiuruțan (din M-Egredy) și Ioan Pap la tribunalul reg. din Zélau;

— la rămasul după Iosif Zsibai (din Tisza-Becs) la tribunalul reg. din Sătmár-Nemeti;

— la rămasul după Paul Kergyó (din Tót-Komlos) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula;

— la rămasul după Petru Paul (din Uifălu) la tribunalul reg. din Panciova.

Concurs în provincie:

— Contra Engl Dónes în Dett. Cncrs. cms. Dr. Ioan Lalloevits; massa crt. Ivan Ostoics. Term. de ins. 14 Iulie și proc. de licuid. 24 Iulie.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Palánka. A se adresa până în 18 Iulie st. n. a. c. la presidentul tribunalului reg. în Neoplanta.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Király-Helmecz, cu salariu de 240 fl., relut de cuartir 40 fl. și vestiminte în natură. A se adresa în șese săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la tribunalul reg. din Pojón. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

Căldărul zilei.

11/23 Iunie.

Julian: Bartolomeiu.
Gregorian: Sidonia.

Soarele: răsare 4.02, apune 8.1.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Iunie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 724.4)	Diferența din prețiu	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
721.6	-0.7	+17.7	+25.1 +16.0	NV

Din țeară, 19 Iunie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	tăria
Budapesta	760	+24.5	—	—
Sătmár	761	+24.4	V	1
Cluj	760	+25.4	S	2
Orșova	763	+23.5	NO	1
Timișoara	760	+24.5	S	4
Arad	760	—	NO	2
Panciova	761	+23.8	V	1

Sosiți în Sibiu.

La 22 Iunie n.

Hotel „Newirkher”. Candolini, oficer din Bistrița. Decani, oficer din Alba-Iulia. Gratz cu soția, preot din Cluj. Katz, comerciant.

Hotel „Meltzer”. Nicolau Postea, econom din Caransebeș. Mihail Popovici, protopop din Orșova. Constantin Rădulescu, avocat; Dr. Popovici, protopop, ambii din Lugoj. Sebastian Olariu, protopop din Făget. George Popovici, preot din Ulicișoara.

Economic.

Dreptul asupra porumburilor. Comisiunea vămilor din Paris s'a întrunit în ziua de 4 Iunie st. n. sub președenția lui Noel Parfait.

Comisiunea s'a ocupat cu proiectul depus de guvern, care tinde să scutească de dreptul de import grânele tari, destinate la fabricarea scrobeliilor.

Comisiunea a ascultat pe Lapierre, delegatul fabricanților de scrobeală din Marsilia, care a susținut proiectul. A ascultat și pe Jules Prevet, președinte, și pe membrii camerei syndicale a feculelor din Paris, care au cerut, ca prelungă proiectul acesta să se adauge stabilirea unui drept asupra porumbului, pentru-ca să se protegă fabricanții indigeni, după-cum proiectul ar protegia pe fabricanții de amidon din grâu.

—

Filoxera. Ministrul nostru de agricultură a adresat o cerculară către toate municipiile din țeară, cu ordinul, ca toate grădinile cu vii să fie supuse unei cercetări rigoroase, ear' despre aceasta să se facă raport anumit, care să se trimită până la finea lui August ministrului. Această cercetare are să constateze, în ce locuri și în ce măsură s'a ivit filoxera în țeară.

—

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Rosa Sommer, comerciant de mărfuri de parfumerie în Viena. Ema Prigl, comerciant în Innsbruck. Fancisc Krammer, băcan în Viena. Francisca Alt, proprietara unei culme private pentru studenți în Viena. Samuil Fried, comerciant în Sarkad. Hary și Petráș, firmă comercială în Odorheiu-săcesc.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 7 Iunie 1889.

Diamandi lui I. Dreyffus, secară 1000 hect., 5'15 lei. Badea Jippa lui L. Dreyffus, secară 800 hect., 5'40 lei. Maris lui Manaris, porumb 1450 hect., 5'90 lei. Maris lui Manaris, porumb 2400 hect., 6'05 lei. Ionescu lui Manaris, porumb 780 hect., 6'10 lei. Kirschen lui I. Dreyffus, cinquant. 6000 hect., 7'20 lei. Haracopulu lui Schmirer, orz 4500 hect., 5'12½ lei. Bercovics lui Schmirer, orz 2600 hect., 4'— lei. Perlea lui Carnevalli, porumb roșu 1460 hect., 8'05 lei. Perlea lui Carnevalli, porumb roșu 1180 hect., 8'05 lei. Evloghio lui Schmirer, grâu 2250 hect., 9'75 lei. Evloghio lui Marchiani, grâu 1150 hect., 9'75 lei. Marghiloman lui Eng. Cahen, grâu 3500 hect., 9'07½ lei. Grosovic lui I. Corbu, grâu 3250 hect., 8'37½ lei. Negroponte lui I. Corbu, grâu 8300 hect., 9'60 lei. Emberico lui I. Corbu, grâu 7000 hect., 10'10 lei. Curvisiano lui I. Corbu, grâu 3500 hect., 9'55 lei. Tetenes lui L. Dreyffus, secară 1400 hect., 5'— lei. C. Nicolopulo lui Emberico, porumb 4450 hect., 6'27½ lei. C. Nicolopulo lui Emberico, porumb roșu 4020 hect., 6'65 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 21 Iunie. Grâu hectolitra 76—82 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.50 până fl. 4.30, secară 70 până 74 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, orz 62 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semință de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 9.—, slămina 100 chilo fl. 56.— până fl. 60.—, unsoreea de porc fl. 63.— până fl. 65.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.90 până fl. 2.20, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 38 cr., carnea de vițel 28 până 35 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș cu 10 14 până 16 cr.

Piața din Medias, 20 Iunie Grâu hectolitra fl. 5.— până fl. 5.30; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.30 secară fl. 3.40 până fl. 3.60; orful fl. — până fl. —; ovėsul fl. 2.40 până fl. 2.50; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semință de cânepă fl. 5.— până fl. 5.25; crumpenele fl. 1.50 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitra fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.50; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sēcăreana) fl. — până fl. 50.—; sēu brut 100 kilogrami fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. 36.— până fl. 38.—; unsoreea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 60.— până fl. 62.—; cânepa fl. 38.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.80; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo — până 36 cr.; carnea de vițel 24 până 36 cr.; carnea de porc — până 48 cr.

Țirgul de râmători în Steinbruch. În 20 Iunie n. s'a notat: unguresci bētrâni gri 55.— cr. până 55 ½ cr., unguresci gri, tineri 57.— cr. până 58 ½ cr., de mijloc 56.— cr. până 57 ½ cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54 ½ cr., ușoară 52.— cr. până 55 ½ cr., românești, de Bakony, gri 53.— cr. până 55 ½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sērbesci gri — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 ½ cr., transito ușori 53.— cr. până 53 ½ cr., îngreșăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4 % cumpēniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestada 20 Iunie 1889.

Mărfuri	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela până		dela până
Grâu	—	—	—	—
Bănățeneșc, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	6.90	7.10	—
Grâu de Pesta	—	6.85	7.05	—
Grâu de Alba-regală	—	6.90	7.05	—
Grâu de Bácska	—	6.90	7.—	—
Unguresc de Nord	—	6.75	7.—	—
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Qualitaton per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela până
Sēcără	—	70—72	5.70	5.90
Orz	Nutreț de vinars de bere	60—62	5.70	6.30
—	—	62—64	6.30	7.10
—	—	64—66	7.35	8.50
Ovės	—	39—41	5.25	5.70
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.45	4.65
—	de altoiu	73	4.70	4.75
—	—	—	—	—
Hrișcă	—	—	5.40	5.75
Grâu	de primă. de toam. Iul. Aug.	6.95	7.00	—
Cucuruz	—	7.23	7.25	—
Ovės	de toam. de primă.	4.81	4.83	—
—	—	5.30	5.41	—
Produse diverse	Soiul	Qualitaton per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	60.—	66.—	—
—	franceză	—	—	—
—	italiană	—	—	—
Oleu de rap.	roșie	52.—	56.—	—
Oleu de in	rafinat	36.—	38.—	—
Uns. de porc	dela Pesta	64.50	65.—	—
Slănină	dela țeară sventată	53.—	54.—	—
—	afumată	59.—	60.50	—
Său	—	56.—	57.—	—
Prune	din Bosnia, în buți	33.50	34.50	—
Lictar	din Sēria, în saci	10.25	18.50	—
Nuci	slavon, nou	16.50	16.75	—
Gogoși	bănățeneșc	16.—	16.25	—
Miere	unguresci sērbesci	—	—	—
—	brută	29.50	30.—	—
Ceară	galbină străcurată	33.—	34.—	—
Spirt	de Rosenau	118.—	120.—	—
—	brut	14.—	15.—	—
—	Drojdințe de spirt	18.—	18.—	—

Cursul pieței din Sibiu.

din 22 Iunie st. n. 1889.

Hărte-monetă română . . . Camp. 9.40 vënd. 9.45
Lire turcesci „ 10.65 „ 10.70
Imperiali „ 9.65 „ 9.70
Ruble rusești „ 1.20 „ 1.22

Bursa de Budapesta

din 21 Iunie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6% 101.25
„ „ „ 4% 95.80
„ „ „ 5% 95.90
Împrumutul căilor ferate ung. 142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.—
Am

Avis.

Într-o casă germană se primesc fete în îngrijire pentru viitorul an școlar. Acolo pot primi și instrucțiuni în pian și în limba franceză, precum și conversațiune.

A se adresa la administrațiunea acestei foi. [741] 1-2

Nu e medicament secret!

De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul țiuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuințării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 6

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria

preafumosului fîcior de craiu și a preafumoasei fete măiestră cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Carol F. Jickeli

in **Sibiiu (Piața-mică)**

recomandă

„Mașina de bătut coasa”

premiată prin

Premiul

guvernului imperial austriac, Praga 1888.

Premiul de onoare

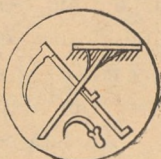
al expozițiunii agricole din Linz a./D. 1887.

Medalia de aur.

Cinci-biserici 1888.

Medalia de aur.

expozițiunea universală Barcelona 1888.

Coase de oțel, unelte de câmp

sub garanță pentru fiecare piesă

Toporisece pentru coase de holde

greble de fân, sistem nou,

fabricat german.

[735] 1-8

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Pianuri alese

conține negustoria de pianuri

Heldenberg

în Sibiiu.

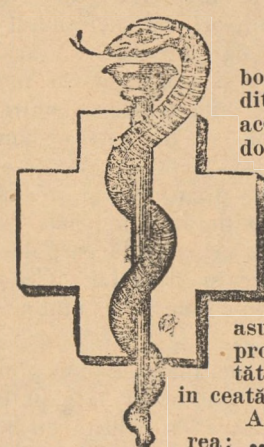
Piano mare, piano mic, mignon și pianino.

[715] 9

Toate pianurile le dau cu mult mai ieftin, decum le-ar pute cumpăra direct ori-și-care negustor; prelungește aceasta numai ceea-ce e mai bun, ales în fabrici de om expert, prin urmare nu probat numai prin unul ce cântă pe pian. Pentru judecarea unei construcții nedefectuoase dela un pian, prelungește a pute cânta se mai recer și alte cunoscințe speciale și experiențe.

Acea marfă de rate, pe care firme nefinseminate o fabrică anume pentru provincie și o laudă în liniște prin agenți de deosebite branșe, nu se furnisează.

Garanță de mai mulți ani se înțelege de sine.

„Tuberculosă” „Asthma”

Phtisie. Oftică. Lipsă de respirațiune.

Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndoelnica lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necreștut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecare la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebuințarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntoarcerea promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei în ceată cu deservire chiar și în casuri desperate.

Aceste succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plămâni” se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalațiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuență. — Aparatul de exhalațiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru întrebuințare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fl. 8.—, cu gasometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann,

Viena, VII. Mariahilferstrasse nr. 70.

† P. A. X.

Mănăstirea Benedictinilor, Seekan 1. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1888.

Stimabile Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalațiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre.

Cu distinsă stimă **Pater Placidus Darner, O. S. B.**

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul îmi iau voea, de a aduce cu toată onoarea la cunoscința p. t. publică, spre comoditatea stimabililor mei mușterfi, mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soi întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei. La nici o pălărie, potrivită prin noul meu conformateur, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de vară și toamnă

recomand onoratului public cel mai bine asortat deposit de cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de mătășă și de pără în cele mai gustoase și mai noue colori și fașonuri pentru domni și băieți, precum și pălării de copii, cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de mătășă (cu pără lung), precum și de pălării de pără pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trăinicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiiu, piața mare Nr. 9.

(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimiterii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[583] 48-52

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarňík. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusci-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.